

Beszéd Németh Zsolt államtitkár részére a Wallenberg-émlékestre

(Budapest, 2012. szeptember 9.)

Hölgyeim és Uraim!

Olyan országban szeretnék élni, ahol nincs szükség Raoul Wallenbergekre. Olyan Európában szeretnék élni, ahol a mai fiatalok közül azok, akik Raoul Wallenberghez hasonló elveket és eszméket vallanak teljes életet élhetnek, közéleti aktivitást fejthetnek ki és eleget tehetnek annak a lelkiismereti parancsnak, amely a szükségét szenvedők megsegítésére motiválja őket. Olyan világban szeretnék élni, ahol a wallenbergi értékeket vallók a társadalom közmegebecsülésének örvendenek, és nyugodt, boldog öregkort érhetnek meg, szeretteik és tisztelőik körében.

A száz éve született Raoul Wallenbergnek is ez kellett volna, hogy osztályrészül jusson, nem pedig a kommunizmus ljubljancai börtöne és a Gulag. Neki ez a sors jutott, az, hogy végül osztozzon az általa támogatottak sorstalanságában.

A valóság ugyanis az, hogy „oly korban” élt az emberiség a XX. században, amikor szükség volt Raoul Wallenbergre. Raoul Wallenbergre és még sokakra, zsidókra és nem-zsidókra, a világ igazaira, embermentőkre, mert Európa nem volt képes biztosítani polgárai egy csoportja, a zsidóság személyi biztonságát. Magyarországnak szüksége volt Raoul Wallenbergre, mert Magyarország, mint állam nem volt képes ellátni alapvető feladatát és a vézskorszak idején nem szavatolta, nem védte meg saját polgárai egy csoportja, zsidó honfitársaink személyes biztonságát, sőt az államigazgatás eszközeivel részt vett elpusztításukban.

Ma mindannyiunk, egész társadalmunk feladata, de elsősorban is azoké, akik kormányzati felelősséget hordoznak, hogy Magyarország olyan ország legyen, amely feltétel nélkül megvédi minden polgára biztonságát, nem válogatva identitás, származás, hitvallás, nyelv, vagy hagyomány szerint. Ebben Magyarország kormánya nem ismerhet kompromisszumot: ezért van az, hogy minden kormányzati eszközzel elejét kell, hogy

vegyük a társadalomban a fejüket felütő antiszemita jelenségeknek. Ezért van az, hogy Magyarország legfőbb közjogi méltóságai, a köztársasági elnök, a házelnök és a miniszterelnök urak, hivatali tekintélyük teljes súlyával kifejezik szolidaritásukat mindazokkal, akiket mégis ilyen atrocitások érnek. Magyarország minden állampolgára és mindenki, aki ellátogat hozzánk, nyugodt lehet, és mindig nyugodt kell, hogy legyen afelől, hogy államunk teljes eszköztárával garantálja biztonságát.

A XX. század nagy leckéje számunkra az, hogy csakis a jog és a törvény az a legfőbb eszköz, amely képes megvédeni az egyént és a közösséget.

Wallenberg arra tanít minket, hogy az emberek személyes és kollektív jogai és biztonsága olyan elv, amelyet saját országunkban jogi, de az egész világ viszonylatában erkölcsi kötelességünk érvényesíteni. Ebből a szemszögből tekintünk térségünkre, a világ összes konfliktuszónájára, így különösen a Közel-Keletre. A közel-keleti folyamatokban különösen fontos számunkra az Izraelben élők biztonsága, hiszen sokan vannak köztük hazánk egykori állampolgárai, Wallenberg megmentettjei, sőt olyanok is, akik újra kérték és újra megkapták Magyarország állampolgárságát.

Meggyőződésem, hogy csakis a wallenbergi fundamentumon álló jogállamok képesek garantálni, hogy olyan világban éljünk, ahol nincs szükség újabb heroikus tettekre, mint amilyenekkel Raoul Wallenberg példát állított elénk. A magyar kormány nevében ezzel a reménnyel tisztelgek az igaz ember: Raoul Wallenberg emléke előtt.